

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobkyně: **Ing. J. M.**, zast. JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 2, Slavíkova 1568/23, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2015 č. j. MMR-27817/2015-83/2093

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 4. 2015 č. j. MHMP 633214/2015. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 70 správního řádu provedl z moci úřední opravu výroku svého rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015, a to tak, že text zřejmě nesprávnosti „rozhodnutí č. j. MCP6 086509/2013, spis. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 31. 10. 2013“ se nahrazuje textem „rozhodnutí č. j. MCP6 058383/2014, spis. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 25. 7. 2014“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánu rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 zamítl odvolání Občanského sdružení Pro Hanspaulku, žalobkyně a J. T. podaná proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby ze dne 25. 7. 2014 č. j. MCP6 058383/2014 (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“), kterým byla na základě žádosti

JUDr. M. H., Ph. D., a Ing. P. H. umístěna stavba garáže na pozemcích parc. č. X a Y v katastrálním území D. a současně byla pro potřebu tohoto umístění povolena výjimka z ust. čl. 8 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož ze strany Magistrátu hlavního města Prahy došlo v písemném vyhotovení odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 k záměně v čísle jednacím a datu vydání rozhodnutí stavebního úřadu, proti němuž směřovala odvolání výše uvedených subjektů, když místo správného čísla jedacího a data „MCP6 058383/2014, spis. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 25. 7. 2014“ uvedl: „č. j. MCP6 086509/2013, sp. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 31. 10. 2013“, provedl Magistrát hlavního města Prahy dle § 70 správního řádu rozhodnutím ze dne 15. 4. 2015 č. j. MHMP 633214/2015 opravu zmíněných nesprávností.

Žalobkyně podala proti opravnému rozhodnutí odvolání, v němž namítala, že je nezákonné. Uvedla, že základním pravidlem pro možnost aplikace opravného rozhodnutí je, že se jím nesmí měnit obsah opravovaného rozhodnutí, pouze se opravují každému zřejmé chyby jeho obsahu. Jinými slovy prostřednictvím § 70 správního řádu nelze zcela změnit výrok rozhodnutí tak, že tímto výrokem dojde k potvrzení zcela jiného prvostupňového rozhodnutí. Dále vyjádřila názor, že provedenou změnou došlo k nahrazení původního rozhodnutí rozhodnutím obsahově zcela odlišným. V následném doplnění odvolání žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541.

Žalovaný posoudil uplatněné odvolání z hlediska jeho přípustnosti, přičemž dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o odvolání nepřipustné, neboť bylo podáno osobou, které nesvědčí právo podat proti opravnému rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy odvolání. Konstatoval, že zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost či nepřipustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu se odlišuje od zamítnutí přípustného a včasného odvolání dle § 90 odst. 5 správního řádu tím, že odvolací orgán nepřipustným nebo opožděným odvoláním napadené správní rozhodnutí meritorně neposuzuje, resp. jej neposuzuje z hledisek dle § 89 odst. 2 správního řádu, ale v rozhodnutí (o zamítnutí odvolání jako nepřipustného či opožděného) se vysloví pouze k důvodům nepřipustnosti, resp. opožděnosti.

Žalovaný dále s poukazem na § 70 správního řádu uvedl, že právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být *přímo dotčen*. V daném případě nicméně nelze dovodit, že by žalobkyně mohla být opravou písemného vyhotovení odvolacího rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 objektivně přímo dotčena, resp. ani není zřejmé, jak by mohla být zmíněnou opravou objektivně dotčena. Žalovaný se neztotožnil s námitkou žalobkyně, že provedenou změnou (opravou) došlo k nahrazení původního rozhodnutí rozhodnutím obsahově zcela odlišným, neboť ze správního spisu, resp. z opravovaného odvolacího rozhodnutí jasně vyplývá předmět rozhodnutí stavebního úřadu, proti kterému směřovala uplatněná odvolání (mj. i žalobkyně), o nichž Magistrát hlavního města Prahy rozhodl rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015, ve kterém je správně uvedena spisová značka odvoláními napadeného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2014. Z odůvodnění opravovaného odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 je též zřejmé, jaké námitky uplatnily jednotlivé subjekty (tedy i žalobkyně) ve svých odvoláních proti rozhodnutí stavebního úřadu. I tato okolnost svědčí závěru, že žalobkyně si měla být vědoma toho, že v odvolacím rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 bylo nesprávně uvedeno číslo jedací a datum rozhodnutí stavebního úřadu, proti němuž uplatnila odvolání, a to tím spíše, že obsah tohoto rozhodnutí byl odvolacím správním orgánem popsán, resp. vymezen správně. Zmíněná zjevná nesprávnost v písemném vyhotovení odvolacího

rozhodnutí je zřejmá též z části jeho odůvodnění, v níž Magistrát hlavního města Prahy (na str. 3) popisuje vývoj daného případu a uvádí, že předchází rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31. 10. 2013 bylo zrušeno rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 2. 4. 2014 č. j. S-MHMP 135977/2014/OST/No a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Opravou provedenou rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 4. 2015 tedy zjevně a bez pochybností nedošlo ke změně obsahu samotného opravovaného odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015.

Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě vyslovila nesouhlas s názorem žalovaného, že oprava rozhodnutí, kterou Magistrát hlavního města Prahy opravil své odvolací rozhodnutí tak, že zcela změnil rozhodnutí, které odvolacím rozhodnutím potvrdil, se přímo nedotýká práv žalobkyně. Tento názor dle žalobkyně nemůže obstát, neboť jestliže se zcela zásadním způsobem mění výrok rozhodnutí o jejím odvolání, lze jen stěží tvrdit, že tímto nemůže být přímo dotčena. Jestliže se odvolací rozhodnutí změnilo tak, že se na základě odvolání žalobkyně nepotvrzuje dříve uvedené rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 6 ze dne 31. 10. 2013, č. j. MCP6 086509/2013, ale rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 6 ze dne 27. 7. 2014, č. j. MCP6 058383/2014, potom lze jen těžko tvrdit, že touto změnou zjevně a bez pochybností nedošlo k nahrazení původního výroku rozhodnutí výrokem obsahově odlišným, když se obsah výroku daného rozhodnutí zcela změnil (bylo potvrzeno zcela jiné rozhodnutí stavebního úřadu). Je zřejmé, že žalovaný nevychází z reálného stavu věci, neboť k obsahové změně výroku odvolacího rozhodnutí tímto nepochybně došlo.

Bylo-li rozhodnuto o odvolání žalobkyně tak, že se odvolání zamítá a potvrzuje se rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 31. 10. 2013, č. j. MCP6 086509/2013, potom nastala situace, že o odvolání žalobkyně proti jinému rozhodnutí nebylo rozhodnuto. Jestliže tedy o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 27. 7. 2014, č. j. MCP6 058383/2014 nebylo rozhodnuto v odvolacím řízení, ale stalo se tak aplikací § 70 správního řádu změnou výroku rozhodnutí o odvolání, potom nelze tvrdit, že by se tato změna žalobkyně nedotkla. Žalobkyně k tomu dodala, že není podstatné, jaký je obsah správního spisu nebo odůvodnění opravovaného rozhodnutí. Pouze výrok rozhodnutí totiž působí právní účinky, nikoliv jeho odůvodnění nebo dokonce nějaké podklady pro něj.

V případě provedené změny se nejednalo o opravu zřejmé nesprávnosti výroku rozhodnutí, ale o jeho podstatnou změnu, kterou nelze činit postupem dle § 70 správního řádu. Dle tohoto ustanovení lze provést jen opravu „zřejmých nesprávností“, tj. nesprávností, jež jsou zřejmé každému, kdo rozhodnutí čte. Jedná se zejména o chyby v psaní, přepisy ve jménech či názvech, chyby v počtech apod., u nichž je každému zřejmé, jak mělo rozhodnutí znít správně. V žádném případě se nejedná o vady spočívající v tom, že výrok rozhodnutí je nezákonný, neboť je odlišný od toho, o čem měl správní orgán rozhodovat. Základním pravidlem pro možnost vydání opravného rozhodnutí je, že se jím nesmí měnit obsah opravovaného rozhodnutí, pouze se jím opravují každému zřejmé chyby tohoto obsahu. Jinými slovy, prostřednictvím § 70 správního řádu nelze zcela změnit výrok odvolacího rozhodnutí tak, že tímto výrokem dojde nově k potvrzení rozhodnutí zcela jiného, než tomu bylo před opravou. Opravným rozhodnutím nelze namísto původního rozhodnutí vydat zcela jiné rozhodnutí, než bylo to původní, což se ovšem zde v rozporu se zákonem stalo, neboť provedenou změnou došlo k nahrazení původního výroku rozhodnutí výrokem obsahově zcela odlišným. Takovouto změnu nelze provádět dle § 70 správního řádu, ale pouze zrušením předmětného rozhodnutí zákonem stanoveným způsobem (v přezkumném řízení, v rámci

soudního řízení, jež zde navíc ve vztahu k danému rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy probíhá, apod.) a vydáním nového rozhodnutí.

Opravné rozhodnutí tedy v rozporu se zákonem neprovedlo opravu zřejmých nesprávností, ale zcela stěžejní změnu výroku rozhodnutí, kterou nelze činit postupem dle § 70 správního řádu. Skutečnost, že opravné rozhodnutí i napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, je potvrzena též závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541.

Postupem žalovaného, který nesprávně zamítl odvolání jako nepřipustné a řádně se nevypořádal s jejími odvolacími námitkami, byla žalobkyně zkrácena na svých právech nezákonným postupem úřadu (což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí), neboť odvolací orgán je povinen k odvolání účastníka přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek a přesvědčivě a přezkoumatelně uvést, z jakého důvodu shledal jednotlivé konkrétní odvolací důvody nedůvodnými. Tím, že této své povinnosti žalovaný nedostál a nesprávně zamítl odvolání žalobkyně jako nepřipustné, byla žalobkyně zkrácena na svém právu řádného přezkumu zákonnosti rozhodnutí a jeho souladu s požadavky veřejného zájmu v rámci principu dvouinstančnosti správního řízení.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě popřel opodstatněnost žalobních námitek a uvedl, že nadále setrvává na svém názoru, že odvolání žalobkyně bylo oprávněně zamítnuto jako nepřipustné, neboť neshledal jakékoliv dotčení na jejich právech vydáním opravného rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí popsal důvody, na jejichž základě vyhodnotil odvolání žalobkyně jako nepřipustné. Z provedených zjištění nebylo možné dovodit, že by žalobkyně mohla být provedenou opravou odvolacího rozhodnutí přímo dotčena na svých právech. O tom, že se jednalo o opravu zřejmé nesprávnosti, svědčí dle žalovaného i fakt, že žalobkyně nadále bránila svá práva podáním žaloby proti rozhodnutí o odvolání, ve kterém kromě případných vad zmatečnosti uplatňovala též důvody skutkové. Je tedy evidentní, že velmi dobře věděla, které rozhodnutí stavebního úřadu bylo odvolacím rozhodnutím potvrzeno.

V projednávané věci došlo k tomu, že Magistrát hlavního města Prahy ve výroku rozhodnutí o odvolání nesprávně identifikoval (omylem uvedl chybné číslo jednací a datum) rozhodnutí stavebního úřadu, které potvrdil. Tato nesprávná identifikace je však jednoznačně na úrovni zřejmých chyb a nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu a v tomto režimu je i napravitelná. Z textu rozhodnutí o odvolání je zcela zřejmé, o jaké rozhodnutí stavebního úřadu se jedná, neboť jsou podrobně popsány výroky tohoto rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně, Občanské sdružení Pro Hanspaulku a pan J. T. odvolání, které bylo předmětem tohoto řízení. V takovém případě nelze mít jakékoliv skutečné pochyby o tom, jaké rozhodnutí bylo předmětem odvolacího řízení. Z rozhodnutí o odvolání jasně vyplývá předmět rozhodnutí stavebního úřadu, proti kterému směřovala uplatněná odvolání, a je v něm správně uvedena spisová značka odvoláními napadeného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2014. Z odůvodnění odvolacího rozhodnutí je též zřejmé, jaké námitky uplatnily jednotlivé subjekty (tedy i žalobkyně) v odvoláních proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu. I tato okolnost svědčí závěru, že žalobkyně si byla vědoma toho, že v odvolacím rozhodnutí bylo nesprávně uvedeno číslo jednací a datum rozhodnutí stavebního úřadu, a to tím spíše, že obsah tohoto rozhodnutí v něm byl popsán, resp. vymezen správně.

Dle žalovaného sice lze souhlasit s tím, že rozpor výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním spadá do kategorie nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost, a že tuto

nepřezkoumatelnost může způsobit i rozporná identifikace rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve výroku a odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu. Takto intenzivní vadou však napadené rozhodnutí netrpí. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 3 Ads 14/2012 – 72, podle kterého je třeba odlišit situaci, kdy lze mít skutečně pochyby o tom, jaké rozhodnutí bylo předmětem odvolacího správního řízení, od situace, která nastala i v projednávaném případě, kdy nesprávná identifikace rozhodnutí je na úrovni zřejmých chyb a nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu a v režimu zde uvedeném je i napravitelná. V dané věci Magistrát hlavního města Prahy ve výroku odvolacího rozhodnutí jasně a srozumitelně uvedl, že odvolání podané žalobkyní, Občanským sdružením pro Hanspaulku a panem J. T. se zamítá a rozhodnutí stavebního úřadu se potvrzuje, při identifikaci potvrzovaného rozhodnutí se však dopustil zřejmé nesprávnosti při prepisu čísla jednacího a data. Reálné pochyby o tom, jaké rozhodnutí Magistrát hlavního města Prahy v odvolacím řízení posuzoval, tak vůbec nemohly vzniknout, ostatně z obsahu žaloby i z podaného odvolání je zřejmé, že je neměla ani žalobkyně.

Opravným rozhodnutím provedená oprava zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí o odvolání se týkala zjevného omylu ohledně údajů (čísla jednacího a dne vydání rozhodnutí stavebního úřadu), které však byly dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. Touto opravou nebyla měněna vlastní skutková zjištění a jejich právní hodnocení, na jejichž základě Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutí o odvolání vydal.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 70 správního řádu opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.

Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Magistrát hlavního města Prahy postupoval v souladu se zákonem, jestliže zřejmou nesprávnost ve výrokové části svého odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 spočívající v nesprávném uvedení čísla jednacího a data vydání rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby, které bylo předmětem odvolacího řízení, následně opravil postupem upraveným v § 70 správního řádu, tj. vydáním opravného rozhodnutí ze dne 15. 4. 2015 č. j. MHMP 633214/2015.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 4. 2016, č. j. 5 As 3/2016 – 20 konstatoval, že „za zjevnou nesprávnost může být považována pouze chyba, k níž došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní a mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti

vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 Ads 125/2008 - 174). Opravným usnesením (v případě správních orgánů opravným rozhodnutím) přitom nelze doplňovat, nahrazovat či jinak měnit výrok opravovaného rozsudku/rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS). Z citované judikatury je zřejmé, že vydání rozhodnutí podle § 70 správního řádu je možné pouze v případě výskytu méně závažné zjevné nesprávnosti, jejíž opravou nedojde ke změně vlastních skutkových zjištění či provedeního právního hodnocení, tj. ke změně vlastního obsahu opravovaného správního rozhodnutí.

Žalovaný v rámci své argumentace přiléhavě poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 3 Ads 14/2012 – 72, v němž je řešena otázka, kdy lze nesprávnou identifikaci rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve výroku odvolacího rozhodnutí považovat za zřejmou chybu a nesprávnost, kterou lze odstranit postupem podle § 70 správního řádu. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku dovodil, že „je totiž třeba odlišit situaci, kdy lze mít skutečné pochyby o tom, jaké rozhodnutí bylo předmětem odvolacího řízení od situace, která nastala i v projednávaném případě, kdy ‘nesprávná identifikace’ rozhodnutí je na úrovni zřejmých chyb a nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu a v režimu zde uvedeném je i napravitelná.“ Tento závěr lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc.

Nejen správním orgánům rozhodujícím v dané věci, tj. stavebnímu úřadu, Magistrátu hlavního města Prahy a žalovanému, ale též všem účastníkům správního řízení včetně žalobkyně muselo být zřejmé, že předmětem odvolacího řízení, které vyústilo ve vydání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015, byl přezkum rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 058383/2014, spis. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 25. 7. 2014, a nikoliv přezkum (neexistujícího) rozhodnutí stavebního úřadu „č. j. MCP6 086509/2013, spis. zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 31. 10. 2013.“ Všechny tyto subjekty jsou si nepochybně vědomy toho, že odvolání podaná Občanským sdružením Pro Hanspaulku, žalobkyní a J. T. směřovala proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby ze dne 25. 7. 2014 č. j. MCP6 058383/2014. Stejně tak musí být všem zúčastněným subjektům jasné, že Magistrát hlavního města Prahy neměl v únoru 2015 žádný důvod v odvolacím řízení přezkoumávat rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby ze dne 31. 10. 2013, neboť jim bylo známo, že rozhodnutí stavebního úřadu z uvedeného data již bylo v průběhu předchozího řízení odvolacím orgánem zrušeno. To ostatně vyplývá i z popisu průběhu správního řízení obsaženého v odůvodnění odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015, v němž Magistrát hlavního města Prahy na str. 3 výslovně zmínil, že „Následně stavební úřad vydal rozhodnutí č. j. MCP6 074134/2013 ze dne 31. 10. 2013, kterým povolil požadovanou výjimku z OTHP, umístil přístavbu zádveří a stavbu garáže. Na základě odvolání výše uvedených odvolatelů bylo toto rozhodnutí přezkoumáno v odvolacím řízení. Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánování (dále jen MHMP SUP), jako příslušný odvolací správní orgán, rozhodnutím sp. zn. S-MHMP 135977/2014/OST/No ze dne 2. 4. 2014 uvedené rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 4. 2014.“

Skutečnost, že předmětem odvolacího řízení, které vyústilo ve vydání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015, byl přezkum rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 058383/2014 ze dne 25. 7. 2014, je

dále nade vší pochybnost potvrzována „správným“ popisem obsahu přezkoumávaného rozhodnutí v úvodu odůvodnění odvolacího rozhodnutí ze dne 16.2.2015 č. j. MHMP 219657/2015, kde je mj. konstatováno, že stavební úřad výrokem č. 1 zastavil územní řízení zahájené na základě žádosti JUDr. M. H., PhD., a Ing. P. H. o umístění stavby nazvané „Přístavba zádveří ke stávajícímu rodinnému domu č.p. x, oplocení pozemku rodinného domu a propojení novostavby garáže zádveřím se zádveřím domu P. 6, D., N. P. 87“, současně zastavil řízení ve věci jejich žádosti o povolení výjimky z ust. čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP v části „umístění garáže – doplňkové stavby rodinného domu čp. x k.ú. D., při společné hranici s pozemkem parc.č. x rodinného domu č.p. x k.ú. D., a výrokem č. 2 umístil stavbu garáže na pozemku parc. č. x, k.ú. D., a pro potřebu tohoto umístění povolil výjimku z ust. čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP. Jediným rozhodnutím stavebního úřadu, které bylo v průběhu územního řízení vydáno a odpovídá tomuto popisu, je rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MCP6 058383/2014 ze dne 25. 7. 2014.

Rovněž z konstatování obsahu odvolacích námitek v další části odůvodnění rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 je patrné, že se jedná o odvolání podaná proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 058383/2014 ze dne 25. 7. 2014.

Soud na tomto místě uvádí, že nevešel na námitku žalobkyně, že není podstatné, jaký je obsah správního spisu nebo odůvodnění opravovaného rozhodnutí, neboť pouze výrok rozhodnutí působí právní účinky. Při posouzení otázky, zda se v daném případě jedná o zřejmou nesprávnost výrokové části rozhodnutí správního orgánu, je nezbytné zohlednit nejen výrok rozhodnutí, který nestojí ve vzduchoprázdnu, ale též odůvodnění rozhodnutí, protože právě porovnáním znění výroku s odůvodněním rozhodnutí, popř. s dalšími skutečnostmi týkajícími se daného řízení, lze danou otázku zodpovědět. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 4. 2016, č. j. 5 As 3/2016–20 totéž vyjádřil slovy: *„Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí.“*

Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že v projednávané věci nelze mít naprosto žádné, natožpak skutečné pochybnosti o tom, jaké rozhodnutí stavebního úřadu bylo předmětem odvolacího řízení, které vyústilo ve vydání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015. Chybné uvedení nesprávného čísla jednacího a data vydání tohoto rozhodnutí ve výrokové části rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 je proto zřejmou nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu, k níž došlo při písemném vyhotovení předmětného rozhodnutí v důsledku administrativního pochybení při přepisu údajů identifikujících potvrzované rozhodnutí stavebního úřadu a kterou je možné napravit postupem uvedeným v tomto ustanovení, tj. vydáním opravného rozhodnutí. Pokud tak odvolací orgán učinil, postupoval v souladu se zákonem.

Vydáním opravného rozhodnutí nedošlo ke změně vlastního obsahu opravovaného rozhodnutí, tedy ke změně vlastních skutkových zjištění odvolacího orgánu či jím provedeného právního hodnocení, ani k faktické změně rozhodnutí potvrzeného odvolacím orgánem, jak mylně dovozuje žalobkyně. Shora uvedené skutečnosti prokazují, že odvolací orgán na základě podaných odvolání přezkoumával v odvolacím řízení výhradně a pouze rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 058383/2014 ze dne 25. 7. 2014, a právě toto rozhodnutí spolu se zamítnutím podaných odvolání svým rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 potvrdil. Odkaz žalobkyně na závěr vyslovený Nejvyšším

správním soudem v rozsudku ze dne 31. 3. 2010 č. j. 1 Afs 58/2009 – 541, podle něhož opravným rozhodnutím není možné měnit obsah opravovaného rozhodnutí, je tedy nepřipadný, protože k této situaci v projednávané věci nedošlo.

Soud pouze na okraj dodává, že žádné rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 086509/2013, spis.zn. SZ MCP6 016546/2013/OV/Mc ze dne 31. 10. 2013 ke dni vydání odvolacího rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 reálně vůbec neexistovalo, a již proto neobstojí argumentace žalobkyně, že odvolací orgán svým rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015 potvrdil právě toto rozhodnutí.

Soud tedy neshledal opodstatněnou námitku žalobkyně, že provedenou opravou došlo ke „stěžejní změně“ výroku odvolacího rozhodnutí v tom směru, že bylo potvrzeno zcela jiné rozhodnutí stavebního úřadu. Je nepochybné, že Magistrát hlavního města Prahy v odvolacím řízení přezkoumával jediné a pouze rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby č. j. MCP6 058383/2014 ze dne 25. 7. 2014, a právě to také svým rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 potvrdil. Nesprávná identifikace potvrzovaného rozhodnutí ve výrokové části jeho rozhodnutí byla zřejmou nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu, která však nemůže předmět odvolacího řízení změnit.

Ve shodě s názorem žalovaného má soud za to, že žalobkyně nemohla být nijak, tím méně přímo, dotčena na svých právech opravným rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 4. 2015 č. j. MHMP 633214/2015, jímž byla odstraněna zřejmá nesprávnost odvolacího rozhodnutí téhož orgánu ze dne 16. 2. 2015 č. j. MHMP 219657/2015 spočívající v chybném uvedení čísla jednacího a data vydání rozhodnutí stavebního úřadu ve výrokové části rozhodnutí. Nahrazení nesprávných údajů identifikujících potvrzované rozhodnutí stavebního úřadu údaji správnými nemůže jakkoliv ovlivnit právní sféru účastníků řízení, v jejichž zájmu nepochybně je, aby údaje v písemném vyhotovení rozhodnutí odvolacího orgánu korespondovaly skutečnosti. Vzhledem k tomu, že nemohla být předmětným opravným rozhodnutím nijak dotčena, žalobkyni podle § 70 správního řádu nenáleží právo podat proti němu odvolání. Žalovaný tudíž nepochybil, jestliže napadeným rozhodnutím odvolání, které žalobkyně přesto podala, jako nepřipustné zamítl, aniž by se meritorně zabýval v něm uplatněnými námitkami.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. srpna 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.